

یادداشت/ صنعت شیرینی و شکلات، فرصت اثبات اعتبار تولیدات ایرانی به قلم آرمان خالقی

آرمان خالقی عضو هیات مدیره خانه صنعت، معدن و تجارت ایران

تولید محصولات غذایی که در سبد گروه تولیدات شیرینی و شکلات قرار می‌گیرد، علاوه بر تنوع بسیار زیاد از نظر قلم، طعم، حجم و کیفیت، همواره نیازمند نوآوری و خلاقیت بالاست. این صنعت بعد از سال‌ها فراز و نشیب توانسته است در بین تولیدات ایرانی سری از میان سرها درآورد و مایه فخر محصولات ساخت ایران در بازارهای بین‌المللی شود. این حرف ادعایی گزاف نیست و شاهد مدعا را در توان رقابتی و حضور موفق تولیدکنندگان ایرانی در بازارهای خارج از کشور می‌توان یافت.

خوشبختانه کمترین تعداد واحدهای تحت مالکیت دولت یا دولتی شبه خصوصی را در این صنعت می‌توان یافت و غالب تولیدکنندگان از بخش خصوصی هستند و با توجه به تعدد و تکثر واحدهای تولیدی بخش خصوصی و رقابت بین آنها، هیچ انحصاری در این صنعت حاکم نیست.

اگر قصدمان این باشد که در این صنعت همچنان پیشتازی خود را حفظ کنیم و فرصت‌های آینده را از دست ندهیم، باید نگاهی به زنجیره ارزش شکل گرفته در این صنعت بیندازیم و علاوه بر تکمیل حلقه‌های ناموجود و ناقص، ارتباطات این زنجیره را مستحکم و همگون کنیم؛ زنجیره‌ای که از فراهم‌سازی و فرآوری مواد اولیه مورد نیاز آغاز شده و ساخت و نوسازی و نگهداشت ماشین‌آلات و قطعات مورد نیاز، خطوط تولید، سیستم توزیع و پخش و لجستیک، بازارهای صادراتی، استانداردها و کنترل کیفیت، منابع انسانی آموزش‌دیده و متخصص را به همراه فرآیند مستمر تحقیق و توسعه و نوآوری در فرمولاسیون، شیوه‌های تولید، طراحی و بسته‌بندی دربر می‌گیرد.

این حقیقتی است که خانواده بزرگ این صنعت باید تشکل تخصصی خود را جدی‌تر بگیرد تا بتواند ضمن استیفای حقوق فعالان این صنعت، راهبرد بلندمدت صنایع شیرینی و شکلات را در تعامل با تشکلهای هم سود و بالادستی و تسهیل مناسبات با دولت و توسعه بازارهای بین‌المللی تدوین و اجرا کند.

برای هر یک از حلقه‌های این زنجیره باید برنامه داشت. پذیرفتی نیست که مواد اولیه بی‌کیفیت منجر به تولید محصولات باکیفیت شوند و این یعنی دقت و وسواس در تامین مواد اولیه از منابع مطمئن و کنترل کیفیتی مستمر.

بر این باورم که حراست از اعتباری که برای نام و نشان محصولات ایرانی در بازارهای جهانی فراهم آمده، یک‌شبه به دست نیامده که به راحتی از کنار آن گذشت. نه تنها سازمان‌های متولی دولتی باید این موضوع را با توجه ویژه انجام دهند، بلکه فعالان این صنعت و تشکل مربوطه‌شان باید این مهم را مد نظر قرار دهند که صادرات کالای بی‌کیفیت و فاقد شناسنامه، آن اعتبار و جایگاهی که دیگر تولیدکنندگان با مرارت و دشواری فراوان به دست آورده‌اند را از بین خواهد برد.

زمانی بود که صنعت غذای کشور متهم به استفاده از رانت یارانه‌های دولتی مواد اولیه‌ای مانند روغن، شکر، آرد و... میشد؛ یارانه‌ای که تمامی ارکان اقتصادی کشور به فراخور فعالیت خود به انحای مختلف از آن بهره‌مند بوده‌اند. متهم بود که بدون این یارانه‌ها راه به جایی نمی‌برد و توان ماندگاری و رقابت نخواهد داشت و زمین خواهد خورد.

خوشبختانه دیگر یارانه خاصی در صنعت و از جمله صنعت شیرینی و شکلات وجود ندارد و این صنعت ثابت کرده است به حدی از بلوغ و توانمندی رسیده که بتواند نماد و الگوی تولید ملی- افتخار ملی باشد./جهان صنعت